

عنوان مقاله:

تصویرشناسی دیگران در اشعار فرخی یزدی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

امین اله قنواتی - کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی

خلاصه مقاله:

تصویرشناسی اصطلاحی علمی در حوزه ادبیات تطبیقی است که به مطالعه و بازنمود «دیگری» و «من» در ادبیات خودی و یا ادبیات بیگانه می پردازد. ادبیات مشروطه سرآغاز تحول اساسی در ادبیات فارسی و نگرش ایرانیان شد؛ و بعد از این دوره شعر بیداری و ادبیات منتقد با توجه به برخورد با مغرب زمین در ایران رواج یافت. در این پژوهش تصویری که فرخی یزدی از «دیگری» در اشعار خود ارائه کرده، بررسی و تحلیل می شود؛ تا ضمن تشخیص گفتمان شاعر آزادی خواه و اندیشمند عصر بیداری ایرانیان، نوع نگاه آن ها به بیگانگان مشخص و بسیاری از زاویه های پنهان متون و اشعار عصر بیداری آشکار شود. چنین پژوهش هایی بسیاری از مسائل اجتماعی، سیاسی و تفکر مردم را هویدا می کند و در بررسی های جامعه شناختی و مسائل اجتماعی عصر مشروطه، مورد استفاده قرار می گیرد. به نظر می رسد در اشعار فرخی، آنچه مخالف آزادی و ایران است «دیگری» محسوب می شود و راه رهایی از یوغ این «دیگری»، آزادی و اجرای قانون می باشد. گفتمان فرخی یزدی بیشتر حول محور آزادی خواهی و مبارزه با ستمگران می باشد. او برای رهایی از سلطه «دیگری» اجرای قانون و دادن آزادی های مدنی به توده مردم را پیشنهاد می کند. در این پژوهش «خودی» و «دیگری» از نظر فرخی یزدی بررسی می شود تا در تحلیل آثار او نیز دیگر اشعار ملی و میهنی عصر مشروطه، مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

ادبیات مشروطه، شعر بیداری، گفتمان ادبی، تصویرشناسی، فرخی یزدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137239>

